

slags lærd digtning uden videnskabelig værdi.

Som hovedindtryk af Bjarni Guðnason's udgave står dog tilbage, at den er et fortrinligt arbejdsredskab også for den historiker, der uden at kunne old- og nyislandsk, men med støtte i Ægidius's oversættelse af Knytlingesaga vil forske i det tolvte århundredes Danmarkshistorie, eller for den, der med udgangspunkt i Claus Lunds nedenfor omtalte oversættelse af Skjoldungernes Saga vil studere den nordiske middelalders sagnverden.

Rikke Malmros

Skjoldungernes Saga. Kong Skjold og hans slægt, Rolf Krake, Harald Hildetand, Ragnar Lodbrog. Oversættelser ved Karsten Friis-Jensen og Claus Lund. Indledning og noter ved Claus Lund. (G. E. C. Gad, 1984). 97.60 kr.

Skjoldungernes Saga (Skjoldungasága) er et islandsk skrift om de danske sagnkonger fra Odins søn, Skjold, og formodentlig frem til Gorm den Gamle, affattet en gang før 1220. Det gengiver en islandsk variant af de sagn, som findes i de lidt ældre danske værker, Sven Aggesøns Danmarkshistorie, Lejrekongernes Krønike og Saxos Gesta Danorum. På Island blev partier af sagaen optaget i forskellige værker, ligesom den vel var kernen i de senere mere udsmykkede sagaer om Rolf Krake og Ragnar Lodbrog. Endnu omkring 1600 fandtes der et håndskrift af Skjoldungernes Saga, men det gik tabt. Forskere fra Axel Olrik til Bjarni Guðnason har måttet hitte fragmenter af den gamle *Skjoldungasága* spredt rundt i den oldislandske litteratur fra Snorres Edda 1220 til Arngrímur Jónssons latinske genfortælling 1596. Fragmenterne er blevet udgivet samlet af Bjarni Guðnason (anmeldt ovenfor) og foreligger her oversat fra latin af Karsten Friis-Jensen og fra is-

landsk af Claus Lund. Skriftet afslutter den trilogi med islandske værker om Danmark, som Bodil Begtrup inspirerede til (Knytlingesaga 1978, Jomsvikingerne Saga 1979).

I betragtning af skjoldunge-overleveringens karakter kan det ikke undre, at Claus Lunds fortrinlige apparat (stor indledning, fyldige noter, slægtstavler og registre) fylder mere end teksterne selv. Claus Lund bygger stort set, men ikke ukritisk, på Bjarni Guðnason's arbejder og giver en grundig indføring i hele forskningen fra Axel Olrik (i *Aarbøger for Nordisk Oldkyndighed og Historie* 1894) og R. C. Boer (i samme tidsskrift 1922), Jakob Benediktsson (i *Arngrímur Jonas, Opera latine conscripta Vol 4 (Introduction)* Kbh. 1957) og Bjarni Guðnason: *Um Skjoldungasögu* (Reykjavík 1963). Det er en klar og inspirerende fremstilling af et kompliceret stof. Ved oversættelserne har man fulgt det princip ikke at harmonisere, men at gengive hvert fragments selvstændige stilleje. Det er der i hvert fald kommet nogle ypperlige danske tekster ud af.

Claus Lunds oversættelse af Skjoldunge-fragmenterne er mere entydigt videnskabelig end trilogiens øvrige værker, men er netop derigennem inspirerende og også god underholdning. For den, der vil studere det tolvte århundredes danske historiografi, giver dette fine lille skrift en nyttig indgangsnøgle, ligesom det åbner perspektiver tilbage til de heroiske digte hos angelsakserne og fremad, langt ind i den islandske saga- og sagnskat.

Rikke Malmros

Anders Sunesen: *Hexaëmeron*. Gengivet på danske vers af H. D. Schepele. Med en efterskrift af oversættelsen og Jørgen Pedersen. (G. E. C. Gad, 1985). 195,20 kr.

I disse år, hvor interessen for middelal-